

OBRAZY Z DRAMATU „WANDA”

napisanego przez DEOTYME, układu ALEKSANDRA LESSERA.

Rzecz dzieje się przed tysiącem lat w czasach pogańskich.

OBRAZ I. (z Prologu).

Wanda, którą w Karpatach dobre Wróżki, czyli tak zwane wówczas Białe Xienie, uczą tajemnic nadziemskich, ostrzeżona przez ich przepowiednie, ślubuje bogini Dziewannie, że nigdy serca nie odda śmiertelnemu. Wysłany od bogów Duch Lecha, ukazuje się Wandzie, ażeby odebrać jej przysięgę. Z boku widać nadchodzące Białe Xienie, które Wandzie przynoszą wieniec panieńskiej kaliny, jako godło przyjęcia jej do swego grona. W głębi Czarnoksiężnica, czyli Czarna Xieni, zwana Piorunna, zaczajona w skałach, szdydzi ze ślubu Wandy, i grozi jej pomstą czarnych bogów.

OSOBY:

DUCH LECHA.	Hrabia Adam Krasiński.
WANDA.	Hrabina Aleksandra Skarbek.
PIORUNNA CZARNOKSIĘŻNICA.	Hrabianka Stefania Czapka.
TRZY BIAŁE XIENIE	
TRZYMAJĄCA WIENIEC KALINOWY	{ Tekla Niepokojczycka.
TRZYMAJĄCE RĄBEK	{ Emma Lauber.
	{ Natalja Herbst.

OBRAZ II. (z Aktu pierwszego).

Wanda, po śmierci braci obrana Xiężną Chrobaczą, na polu wiecowem, siedząc pod dębem wyrocznym, wśród orszaku wodzów i dziewic rycerek, przyjmuje posłów Rytygiera, przyjeżdżających w swaty, i odprawia ich słowami zachowanemi w podaniu: „Wolę być xięciem, niżeli za xięciem.”

OSOBY:

WANDA na tronie	Hrabina Aleksandra Skarbek.
DZIEWCZYNIKA-PAŻ na stopniach tronu siedząca z koszem kwiatów	Stefcia Wolff.
WŁASTA trzymająca miecz sprawiedliwości	Franciszka Mielęcka.
PŁOMNIEWA trzymająca gołąbka	Anastazja Przymanowska.
TOMIŁA trzymająca tablicę prawa	Stanisława Bonoldi.
WYBWIŁA wódz Chrobacki z włócznią	Piotr Orzeszko.
STANISŁAW wódz Chrobacki z łukiem	Wiesław Kłobukowski.
POSEŁ OD RYTYGIERA	Paweł Szletzer.
GIERMEK niosący szkatułkę z darami ślubnymi	Hrabia Tadzio Międzyński.
	{ Ludwik Kraków.
RYCERZE Z POSELSTWA	{ Hrabia Leon Łędochowski.
	{ Teodor Szymanowski.
KAPŁANKA	Emma Lauber.

OBRAZ III. (z Aktu drugiego).

Rytygier, Xiąże wyspy Rugii, odebrawszy od powracających posłów odmowę Wandy, w uniesieniu żalu i gniewu, wybiera się zbrojnie na podbicie jej serca i tronu, a to pomimo zakazu bogini Herty, podczas świąt której nie wolno prowadzić wojny. Arcykapłan Herty, stanąwszy pod świętym bukiem, rzuca na Rytygiera przekleństwo bogini, i przepowiada mu nieszczęśliwy koniec wyprawy. Rytygier pomimo zakazu odjeżdża i uprowadza z sobą Świętosława xięcia słowiańskiego, którego dawniej wziął w niewolę, a teraz obronił przed toporem Arcykapłana, który ówczesnym obyczajem, chciał Świętosława jako jeńca, poświęcić bogini Hercie na ofiarę.

OSOBY:

ARCYKAPŁAN HERTY pod bukiem	Baron Ferdynand Kloch.
HAKON brat Arcykapłana	Leon Kielczewski.
KAPŁAN przy ołtarzu	Hrabia Adam Krasiński.
RYTYGIER książę Rugijski w środku sceny	Hrabia Henryk Skarbek.
ŚWIĘTOSŁAW o ramie Rytygiera oparty	Wiesław Kłobukowski.
NIEWIASTA RUGIJSKA rzucająca gałązki przed Arcykapłanem	Emma Lauber.
WIEŚNIAK	Roman Szwojnicki.
DZIECKO RUGIJSKIE	Gabrys Rożniecki.
	{ Paweł Szletzer.
RYCERZE	{ Teodor Szymanowski.
	{ Hrabia Leon Łędochowski.
	{ Ludwik Kraków.

OBRAZ IV. (z Aktu trzeciego).

Wanda, po pierwszém spotkaniu się z Rytygierem, przybyłym zbrojnie pod mury Krakowa, czuje że jej serce zachwiewa się w dotrzymaniu przysięgi; idzie więc żądać pomocy u Czarnoksiężnic, prosząc ażeby przebłagały Lela boga miłości. Piorunna, otoczona Czarnymi Xieniami, w nocy, wśród czaro-dziejskich obrzędów, z głębi zaklętej jaskini wywołuje bożka Lela, który objawia się Wandzie, ale na wielkie jej przerażenie, objawia się w postaci Rytygiera.

OSOBY:

BOŻEK LEL w postaci Rytygiera	Hrabia Henryk Skarbek.
PIORUNNA w głębi z laseczką	Hrabianka Stefania Czapska.
WANDA	Hrabina Aleksandra Skarbek.
	Julja Lesser.
	Anna Ostrowska.
PIĘĆ CZARNOKSIĘŻNIC przy ogniskach	Natalja Hoffmann.
	Tekla Niepokojczycka.
	Emma Lauber.

OBRAZ V. (z Aktu czwartego).

Rytygier, podczas krótkiego rozejmu, za naleganiem Świętosława zaproszony na ucztę do Krakowa, wychodząc z mieszkania książęcego, na ganku żegna się z Wandą, i pomimo jej wahania, oddaje jej pierścień. — Z boku, pod krążankiem, Stanisław i Wyrwidąb, dwaj wodzowie Chrobaccy, spoglądają zazdrośnie. Od drugiej strony, z gaju wychodzi kapłan bożka Lela, Niebosz, od którego Wanda żądała, ażeby ślub jej rozwiązał.

OSOBY:

WANDA	Hrabina Aleksandra Skarbek.
RYTYGIER	Hrabia Henryk Skarbek.
NIEBOSZ kapłan Lela	Hrabia Adam Krasiński.
STANISŁAW	Wiesław Kłobukowski.
WYRWIDĄB	Piotr Orzeszko.

OBRAZ VI. (z Aktu piątego).

Wanda przekonawszy się, że ani czary, ani modlitwy kapłanów, nie mogą jej od przysięgi uwolnić, odsyła Rytygierowi pierścień i ztacza z nim walkę. Ale po wygranej, ujrzawszy go swoim jeńcem, tknięta najczulszą litością i rozrzewnieniem, czuje że teraz mniej niż kiedykolwiek zdoła ślubu dotrzymać, a gdy jeszcze Duch Lecha po raz wtóry jej się objawia, i przysięgę uczynioną w Karpatach przypomina, Wanda postanawia raczej życie zakończyć, niżeli ślub złamać. Zwycięskim pochodem wracając przez most na Wiśle, staje i rzuca się w jej nurty.

Obraz przedstawia chwilę, w której zwłoki Wandy z wód wydobyte, są niesione od łodzi do brze-gu, na którym je oczekuje orszak opłakujących ją wodzów, niewiast i rycerek.

OSOBY:

WANDA	Hrabina Aleksandra Skarbek.
NIOSĄCY ZWŁOKI WANDY: { Rycerz	Hrabia Adam Krasiński.
	Hrabia Henryk Skarbek.
	Leon Wacław Kiełczewski.
WIOŚLARZ odpływający z czołnem	Jan Wacław Komierowski.
STANISŁAW	Wiesław Kłobukowski.
WYRWIDĄB	Piotr Orzeszko.
RYCERZ w tygrysięj skórze, nawołu- jący lud	Hrabia Leon Ledochowski.
NA BRZEGU: { WŁASTA	Franciszka Mielecka.
	Tekla Niepokojczycka.
	Natalja Herbst.
	Julja Lesser.
	Stanisława Bonoldi.

Przed obrazem siódmym, Jan Chęciński wypowie Wianki, wiersz Deotymy, stanowiący Epilog jej dramatu.

Przy ostatnich wierszach odsłoni się

OBRAZ VII. (z Epilogu).

Przedstawiający Uroczystość Wianków na Wiśle pod Warszawą.

OSOBY:

DZIEWICE RZUCAJĄCE WIANKI	Anna Ostrowska.	WŁÓDCE	MŁODZIAN podnoszący wianki
	Natalja Hoffmann.		Jan Wacław Komierowski.
	Anastazja Przymanowska.		CHŁOPCZYK wyjmujący wianek z wody
	Stanisława Bonoldi.		Książę Pawłunio Woroniecki.
	Emma Lauber.		WIOŚLARZ . . . Roman Szwojnicki.
	Natalja Herbst.		
	Józia Wolff.		
Stefcia Wolff.			